

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De hospitalitate monachorum de Lacu, cap. 71

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

expensas, modò cōtrahe manum, ne fortè paupertatē incurras. Mira res, mox vt hospitibus stipēdia consueta negauit, & Dominus illi manum subtraxit; non enim in domo illa frater dabitur, habitare poterat, de qua germanus eius Date, expulsus erat. Eadē ad se reuersa, cum se egere conspiceret, de omissione penitentiam egit; & priora resumens opera, iterum ditari cœpit.

CAPVT LXX.

APOLLONIVS.

Mat. 13.

Nosse vellem, quomodo intelligendum sit quod Christus ait: Omni habenti dabitur: ei autem qui non habet, etiam quod habet, auferetur ab eo. **CÆSARIUS**: Ei qui habet gratiam hospitalitatis, & charitatiuē, bonoque animo, & hilari vultu hospites suscipit, atque libetèr pauperes introducit, Domino procurante dabitur ei in præsentitantum, & nonnunquā, vt suprā dictum est, centuplum, & abundabit, & in futuro vita æterna. Qui autem gratiam hospitalitatis & eleemosynę nō habet, ita vt inuitus pauperes, hospitesque videat & recipiat, atque cum malo animo & murmure hoc ipsum, quod negare non potest, impendat, huic iusto Dei iudicio hoc ipsum quod habet in substantia tēporali, vel in seipso deficit, vel ab alijs rapitur atque distrahitur, nec fidelium eleemosynis augetur. **APOLLONIVS**: Satis placet expositio ista, & hoc propter exempla præcedentia. **CÆSARIUS**: Frequenter cōtigit, vt claustrales propter Christum largi locupletentur, & contra ipsius mandatum tenaces depauperentur. De utroque subiungam exemplum.

CAPVT LXXI.

IN Meinvelt prouincia diœcesis Treuerensis sitū est quoddam cœnobium nigri ordinis, quod Lacus dicitur, nomen habens à re, personis possessionibusque pollens, & in religione cæteris terræ nostræ cœnobijs ampliùs florēs. Ad hoc die quadā Saxo quidā hospitandi gratia diuertit, qui multū charitatiuē illic susceptus, ædificatus recessit. Non multo post, diues

diues quidam in Saxonia amicus eius in extremis agens, cum testamentum suum illo presente faceret, ait: Vellem aliqua legare pro anima mea, si scirem in quo loco optimè esset locatum. Cui ille respondit: Iuxta Coloniam claustrum quoddam est valde religiosum, in quo veraciter sunt homines Dei in hospitalitate, me teste, præcipui. Nusquã poteritis elemosinã vestrã melius, & animæ vestræ locare vtilius, quã in eodẽ loco. Ad eius consilium Saxo, vt puto, quadraginta marcas argenti legauit, & decessit. Missa est per seruum pecunia Coloniam, & quia status diœcesis Coloniensis propter schisma, quod erat inter Ottonem & Philippum Reges, malus fuit, pecuniam ibi reliquit, & ad Lacum pedes veniens, Abbati rem per ordinem retulit; qui missõ Cellerario, pecuniam ibidem recepit. Hæc mihi sunt relata à quodã religioso Conuerso ordinis nostri.

CAPVT LXXII.

Eiusdem ordinis cella quædam in episcopatu Coloniensi sita est, quam nominare nolo propter tempus, quam Præpositus tam tenax regit, vt neminem sponte sua hospitio secundum regulam suscipiat, cum tamen satis abundet. Episcopus verò, qui & aduocatus eiusdem cellæ est, sciens hominem pecuniosum esse & inhospitalem, semel vel bis in anno cum plurimo equitatu & multitudine militum hospitatur apud ipsum, in quorum receptione tantum expendit Præpositus, quantum sufficere posset ad susceptionem hospitem totius anni. Alijs verò monasterijs, multo ditioribus, idem Episcopus parcit, & sua largitur, vt impleatur prædicta sententia Saluatoris: *Mat. 135*
Omni habenti dabitur & abundabit, ei autẽ qui nõ habet, etiã q̄ habet auferetur ab eo. **APOLLONIUS**: Satis mihi dictũ fateor, tam verbis quã exẽplis, contra auaritiã; nunc precor, vt idem facere non pigriteris cõtra gulam. **CÆSARIUS**: Prius expedire te debeo de gula quid sit, quæ sint eius filix, & quã periculosa sit illius tentatio, si ei cõsensus adhibeatur, corpori & animæ, & quibusdam tibi hoc ostendere testimonijs.